

Lá Thư Vĩnh Biệt Ba

San Diego, ngày 8 tháng 8 năm 2013,

Ba yêu quý,

Sáng hôm qua, ngày 07 tháng 8 năm 2013, đứng chấp tay niệm Phật trên sân nhà cho đến khi xe của Trung Tâm Y Khoa University of California San Diego (UCSD) chở Ba đi khuất, nước mắt con tuôn trào, hãnh diện vì con có một người cha vĩ đại với một tấm lòng vàng. Suốt cuộc đời, Ba đã sống vì người khác, nay đến phút cuối cùng, Ba đã làm một nghĩa cử cao cả hầu đóng góp cho y khoa. Nhìn xe lăn bánh chở Ba đi một mình, cô đơn, con không khỏi cảm thấy xót xa. Nhưng con biết Ba không có trên chiếc xe đó. Con vẫn cảm nhận sự hiện diện của Ba bên con và Ba đang trên đường đến cõi Niết Bàn. Con cảm thấy Ba đang vui, không một chút đau đớn, không một chút nuối tiếc. Cuốn phim cuộc đời Ba tiếp tục quay đi quay lại trong tâm tư con...

Nhờ Ba Má, tuổi thơ của con rất hạnh phúc, đầy ắp kỷ niệm đẹp. Gia đình mình hạnh phúc quá phải không Ba? Nhớ nhiều những cuối tuần vui chơi trên đồi cù ăn bánh mì gà rôti, chạy xe đạp, thả diều, và ngắm anh Hai điều khiển chiếc máy bay anh ấy rập. Mỗi năm mình đều đi ra Nha Trang cắm trại ở Hòn Chồng. Dạo đó ai cũng nói con giống Ba vì nước da ngăm và cho con đủ loại biệt hiệu, "than hầm", "cột nhà cháy", "mặt trời đen", v.v... Ba có biết là con rất hãnh diện khi người ta nói con giống Ba hay giống Má không? Nếu Ba còn ở đây, ba sẽ bẹo má con và nói "hứ, chẳng lẽ giống ông phát thư sao". Con hy vọng con không những giống Ba Má bên ngoài mà còn được giống Ba Má bên trong.

Ngôi nhà trắng trên đường Duy Tân, Dalat là nơi Ba gọi "Thiên Đàng" mỗi khi ba đi làm xa về, phải không Ba? Má thường nhắc nhở chúng con ba đi làm về mệt, các con phải ngoan cho Ba vui. Cũng trong căn nhà này, ba dạy con làm những việc mà các anh thường làm vì anh Hai và anh Ba đi học xa. Con sung sướng được Ba giao trọng trách của "người con trai" trong nhà. Ba dạy con thay cầu chì, chạy dây điện nhà, kiêng bao thức ăn gà, nuôi gà, v.v... Con yêu nghề điện tử là nhờ Ba đó phải không Ba? Nói vậy chứ, con vụng về nên cũng bị la hoài, đúng không Ba? Nhất là về ăn nói, con cứ bị la nói năng, kể chuyện không đầu không đuôi. Con yêu nhất là những buổi sáng, Ba Má kêu chúng con dậy sớm, cùng nhau tập thể dục. Rồi mỗi cuối tuần, sau khi tập thể dục, Ba Má đọc một câu châm ngôn hay tục ngữ, cho chúng con bàn bạc, và hỏi chúng con làm sao để áp dụng những lời hay ý đẹp đó trong cuộc sống hằng ngày. Ba Má vừa lo cho chúng con về học vấn lẫn tâm linh. Từ nhỏ, Ba Má đã dạy chúng con không coi trọng bề ngoài, tiền bạc, và hãnh diện là người Việt Nam. Con học những điều này không phải chỉ qua lời khuyên của Ba Má mà còn qua cách Ba Má đối xử với mọi người chung quanh.

Ba biểu tượng cho sức mạnh trong gia đình. Đi với Ba, con rất yên tâm. Con nhớ hồi nhỏ Ba hay cho con đi Saigon chơi. Trên đường về, bị đắp mô phải ngủ đêm bên lề đường. Ba chuyển việc đắp mô thành một trò chơi thú vị cho chúng con. Con thích đến độ lần nào đi xuống sông, con tiếc nuối hỏi sao không có đắp mô nữa. Con chưa bao giờ thấy Ba sợ hãi điều gì. Nhưng con biết Ba là người nhiều tình cảm. Con nhớ hoài, sau ngày mất nước, ba phải đập máy in mà anh Hai chế trước khi đi anh đi Mỹ vì sợ chính quyền vào chụp mũ phản động. Ba vừa đập tan máy mà nước mắt đầm đìa làm con cũng nức nở khóc theo.

Con nhớ trong lúc làm ăn, hùn hạp, bác làm chung với Ba thâm thủng quỹ của công ty. Không những Ba không trách móc bác ấy, Ba còn tăng lương của bác. Con không thấu hiểu nên hỏi Ba tại sao. Ba nói, con người bản chất tốt, chỉ vì hoàn cảnh túng quẫn mà sa ngã thôi; gia đình bác ấy đang gặp khó khăn, ba chỉ giúp bác ấy mất đi lý do để làm bậy. Con không biết Ba có nói gì với bác ấy không, chỉ biết từ ngày đó, bác ấy là người tích cực giúp Ba trong công việc. Ba thường nói con giống Ba ở chỗ thích nhìn cái đẹp của mọi việc và tin ở mặt tốt của mọi người. Ba cũng khuyến cáo con là con sẽ gặp nhiều thất vọng nhưng Ba khuyên con đừng để những thất vọng đó đánh mất niềm tin ở tình người vì niềm tin này sẽ giúp cho con hạnh phúc trong cuộc sống. Ba ơi, con nhớ lời Ba dặn nhưng có những lúc quá mệt mỏi với nhiều chuyện dồn dập, con cảm thấy mình yếu đuối lắm. Nhưng nay, tuy Ba không ở bên con bằng xác thịt, Ba lúc nào cũng ở trong lòng con, con tin Ba sẽ cho con sức mạnh, phải không Ba? Con hứa cố gắng làm theo phương châm sống ở đời của Ba: sống vì người hơn vì mình.

Trên đường qua Mỹ, mình ở Thái Lan một tuần. Tiếng Anh của Ba lúc đó không nhiều vì tiếng Pháp là ngoại ngữ chính. Vậy mà Ba được bầu làm trưởng trại. Ba của con số một luôn. Con hay đi cùng với Ba, mình chẳng sợ ai hay biết mặc cỡ phải không Ba. Với một chút từ ngữ tiếng Anh, đèm cùng một số tiếng Pháp, và nhất là có hai cánh tay nhanh nhẹn quơ lia lia, Ba làm tròn nhiệm vụ của một người trưởng trại, giúp đỡ mọi người. Qua Mỹ, Ba đi làm công nhân. Mọi người trong hăng yêu mến Ba, mà hình như các bà ưa Ba lắm thì phải. Ba của con galant và đào hoa từ xưa rồi mà Ba ha. Ba sống một cuộc sống rất lành mạnh: bơi lội, chơi tennis, đi bộ. Các cháu thường gọi Ba là The Rock vì người Ba rất chắc và mạnh.

Năm năm trước, Ba Má dời về San Diego ở gần con. Con có dịp đi chơi với Ba nhiều hơn. Mỗi lần bé Thảo đi thi gymnastics ở Las Vegas, Reno, hay Phoenix, Ba đều đi với con. Thế rồi, ba năm về trước, Ba phát hiện Ba bị ung thư Sarcoma. Qua hai ca mổ lớn và một loạt radiation, mọi người hy vọng Ba qua cơn ngặt nghèo. Tuy nhiên, suốt hai năm sau đó, Ba phải thường xuyên đi nhiều bác sĩ và ra vào nhà thương. Thời gian này là thời gian con có nhiều dịp tâm sự với Ba, nhắc lại kỷ niệm xưa, và hiểu rõ ước nguyện của Ba. Khi Ba tỏ ý muốn hiến xác Ba cho y khoa, con suy nghĩ rất nhiều. Một mặt, con thương quý Ba vô cùng vì Ba luôn nghĩ đến lợi ích chung. Một mặt nghĩ đến không được có mặt bên Ba cho tới cuối và không có cốt của Ba để thờ cúng. Ba cũng không biết chắc Y Khoa có sẽ nhận Ba không vì Ba nghĩ các bộ phận trong người Ba đều không còn tốt nữa. Sau này con mới biết UCSD sẽ dùng Ba cho cancer research. Vậy là đúng nguyện vọng của Ba rồi Ba ha. Con hỏi Ba khi Ba hiến xác, Ba không sợ thân thể Ba bị mổ xẻ sao. Ba trả lời, đó chỉ là cái xác thôi mà chứ đâu phải là Ba nữa đâu. Ngày nhận được giấy UCSD chấp thuận cho Ba hiến xác, Ba đang rất mệt. Má bảo con đợi Ba khỏe rồi hẳn đưa ba ký tên. Ba nghe được, đòi ký tên liền tức thì, đủ biết Ba sáng suốt trong quyết định này.

Tháng năm năm 2012, con và bé Thảo đưa Ba đi Alaska cruise vui quá phải không ba? Ba còn nhớ con bị vấp làm xe lăn Ba ngã nghiêng ra sau, ép con vào tường, đứng chịu trận, xe lăn ba lơ lửng trên không. Con ráng gồng để xe không ngã, may mà có người đi qua giúp con. Con vụng về mà Ba không những không trách con, ba cứ lo lắng hỏi con có sao không. Rồi Ba và con cười quá chừng. Thương Ba vô cùng. Phải chi lúc đó có người chụp hình, hình sẽ tếu lâm lắm.

Đưa Ba đi gym, đi chơi, đi bác sĩ, ra vào nhà thương, con được Ba khuyên giải cách sống ở đời. Nhất là Ba hay nói về Má, ba kể những hy sinh của Má cho gia đình. Ngày Má quyết định tu, Ba hoàn toàn hỗ trợ Má và còn ăn chay khi ở nhà với Má. Ba ơi, chúng con sẽ luôn nhớ câu Ba nói: "Các con mà làm Má buồn là các con làm Ba buồn". Hai tuần trước khi Ba mất, Ba kêu con vào bảo con nên tìm hiểu thêm về đạo Cao Đài. Con biết là Ba muốn con tiếp tục thay Ba hỗ trợ Má trong việc tu của Má. Con xin hứa với Ba, Ba yên tâm nha Ba.

Ngày 9 tháng 7 năm 2013, Ba quy y Tam Bảo với pháp danh Nhuận Châu vì Thầy nói trong ba có một viên kim cương Phật Pháp rất sáng. Ngày đó, Ba vô cùng rạng rỡ. Thầy sợ Ba mệt kêu Ba khỏi chấp tay nhưng Ba vẫn run rẩy chấp tay suốt buổi lễ.

Hai tuần lễ trước, Ba đột nhiên đòi thay bộ đồ vest đen để ba sẽ ra đi lúc 10:30 PM ngày hôm sau. Con vội gọi anh Hai, chị Tư, và Lan-Anh để mọi người trở về San Diego. Thầy và anh chị Thêm khuyên chúng con ngày mai thành tâm niệm Phật cho Ba và khi thấy Ba yếu, gọi Thầy và anh chị liền. Chúng con mỗi người nói chuyện với Ba, chúc Ba đi nhẹ nhàng và hứa làm người tốt để được gặp lại Ba ở cõi Niết Bàn. Chúng con quây quần chung quanh Ba niệm A Di Đà Phật từ 9 PM cho tới 11 PM. Đêm đó Ba ngủ rất yên giấc. Từ ngày đó, Ba vẫn thường xuyên nhắc chúng con đi đâu nhớ có mặt ở nhà 10 giờ tối. Có một lần con hỏi Ba nằm mơ có thấy gì không? Ba trả lời Ba thấy Đức Phật. Con hỏi tiếp, Đức Phật có nói gì không? Ba trả lời, Đón Ba đi. Con hỏi Ba có biết bao giờ không, thì Ba lắc đầu nói không biết. Bốn ngày trước khi Ba mất, Ba hỏi con bằng cấp của Ba đã làm xong chưa? Mới đầu con không biết Ba muốn nói bằng cấp nào nhưng sau đó con chợt nhớ đến giấy Quy Y của Ba và Ba muốn bỏ vào khung hình. Con hỏi Ba muốn làm gì với bằng cấp khi Ba ra đi, Ba nói Ba muốn đem theo. Hôm Thầy đến thăm Ba thấy Ba mặc áo tràng Cô 10 tặng, tay đeo chuỗi, Thầy khen ba và Ba cười tươi. Thầy hôn Ba, Ba hôn Thầy đầy tình cảm. Thầy kêu Ba niệm A Di Đà Phật. Giọng Ba lúc đó yếu nhiều mà Ba vẫn ráng niệm. Thầy khen giỏi. Trước sự ngạc nhiên của mọi người, Ba dơ tay lên vỗ tay. Mọi người vỗ tay theo, không khí thật ấm cúng, vui tươi. Sau ngày đó, Ba nói Ba muốn mặc áo tràng khi Ba mất.

Thứ ba, ngày 6 tháng 8 năm 2013, Ba bắt đầu không còn nhận ra ai hết. Buổi chiều 6 PM con đến nói chuyện với Ba, Ba nhìn con một hồi, ánh mắt long lanh trong giây lát rồi trở nên thật xa xăm. Con bắt đầu đo huyết áp

cho Ba, chỉ còn 100. Đến 8 PM huyết áp của Ba xuống đến 88. Chúng con quyết định tắm rửa cho Ba và thay bộ đồ ba ba cùng với áo tràng lam. Ba ơi, lúc đỡ Ba dậy ngồi dựa vào lòng con để mặc áo, con thương Ba vô cùng. Đó là lần cuối cùng con được ôm ba, nghe nhịp tim Ba đập mạnh, và áp má con vào tóc Ba. Con cạo râu cho ba và Ba nằm yên, mắt nhìn xa xăm. Y tá và bác sĩ nói là khi huyết áp xuống khoảng 80, Ba sẽ còn khoảng 8 tiếng đồng hồ. Thế nhưng, lời nhắn nhủ của Ba về 10 giờ đêm luôn vang trong đầu con. Con tiếp tục đo huyết áp mỗi 15 phút. 9 PM, huyết áp xuống đến 80. Cô 10 định về ngủ để sáng qua sớm. Con xin Cô chờ thêm 30 phút. Áp huyết bắt đầu xuống dần. 9:25PM, chúng con quyết định gọi Thầy và anh chị Hồng Văn Thêm. Thầy và anh chị đến bên Ba vào khoảng 9:50 PM. Áp huyết Ba đã xuống đến 72. Con quyết định không đo nữa. Mọi người niệm Phật với sự hướng dẫn của Thầy và sự hỗ trợ của anh chị Thêm. Đúng 11:05 PM, ba trút hơi thở cuối cùng trong tiếng kinh vang dội và âm cúng.

Ba ơi, con viết lại chi tiết này để nói lên sự sung sướng của chúng con là nhớ lời nhắn nhủ của Ba, Ba đã có duyên ra đi thật nhẹ nhàng trong tiếng kinh kệ. Con để "bằng" Quy Y của Ba trên ngực Ba như lời Ba dặn. Thầy và anh chị Thêm nói Ba chọn được giờ ra đi như vậy rất là quý hóa và chứng tỏ tâm linh Ba rất vững vàng và tự tại. Đó là một niềm an ủi lớn lao cho Má và chúng con. Má rất vui vì Ba "chờ" cho tới qua giờ Tý, có nghĩa là ba mất mừng 1 tháng 7 âm lịch, thay vì 30 tháng 6 âm lịch. Một điều thú vị nữa là Ba ra đi một ngày sau sinh nhật con và 1 ngày trước sinh nhật LA. Có phải Ba muốn thêm một lần nữa nhắn nhủ hai con phải tiếp tục thương nhau nhiều và giữ lời đã hứa với Ba, do đó Ba "đứng" giữa hai con? Con nói với LA điều này và hai đứa đến bên Ba nắm tay nhau hứa một lần nữa là chúng con sẽ đùm bọc lẫn nhau và không bao giờ buồn giận nhau qua đêm. Chúng con thức suốt đêm niệm Phật bên Ba cho đến 11:30 AM ngày 7 tháng 8, Trung Tâm Y Khoa UCSD cho xe đến đón Ba. Họ kính cẩn đến bên Ba, chia buồn với gia đình, và tỏ lòng khâm phục Ba đã làm một nghĩa cử cao đẹp trong giờ phút cuối.

Ba yêu của con,

Con không buồn khóc suốt ngày khi mất Ba vì con biết Ba đi về với Phật A Di Đà. Nhưng con thấy trống vắng làm sao đó Ba ơi. Ba là một điểm tựa tinh thần vững vàng cho con. Con đang rất cần điểm tựa đó, Ba biết không Ba? Nhưng con hứa với Ba, con sẽ vươn lên và con sẽ không phụ lòng Ba đâu. Con mong Ba về với Đức Phật và hạnh phúc nơi miền cực lạc. Con sẽ cố gắng làm điều tốt để được gặp lại Ba. Vì Ba hiến xác của Ba, con sẽ không có cốt của Ba để đem rải ngoài biển. Sau 49 ngày, con sẽ đem bằng Quy Y của Ba cũng như lá thư này đốt ở ngoài biển nha Ba. Con thương Ba mãi mãi. Ba đã cho chúng con một gia tài vô giá đó là nền tảng đạo đức và tình thương yêu đối với gia đình nói riêng và tổ quốc Việt Nam nói chung. Khi y khoa có tiến triển tốt về việc chữa trị Sarcoma, bệnh thận, và bệnh tiểu đường, con sẽ hãnh diện lắm vì Ba ơi, con biết Ba đã góp phần vào bước tiến đó phải không Ba? Ba ơi, con đang tưởng tượng con được Ba ôm vào lòng để con cảm thấy con là một đứa con nhỏ bé của Ba. Ba ngủ ngon giấc và yên bình về cõi vĩnh hằng nha Ba.

Con gái của Ba,

Phương-Anh